

však se jimi neukládá okresním nemocenským pokladnám přímo za povinnost, by převzaly do svých služeb všechny zaměstnance rozpuštěných nemocenských pokladen. Z uvedeného zákona a ze zmíněných úředních oběžníků nemůže tedy žalobce vyvozovati, že žalovaná byla povinna, převzít ho do svých služeb v témže postavení definitivního zaměstnance, jaké měl dříve u zrušené nemocenské pokladny v S. Jen mimochodem se připomíná, že ani podle § 72 odst. 5 nyní platného zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. v doslovu novely ze dne 8. listopadu 1928, čís. 184 sb. z. a n. nejsou přejímající okresní nemocenské pojišťovny povinny přiznati převzatým zaměstnancům zrušené pojišťovny totéž služební postavení, které měli ve zrušené nemocenské pojišťovně, a že jest tudíž přejímající nemocenské pojišťovně ponecháno na vůli, jaké služební postavení chce převzatému zaměstnanci přiznati. (Viz o tom rozhodnutí čís. 7581 a 10.549 sb. n. s.) Pokud žalobce opíral své stanovisko, že byl žalovanou převzat ve svém dřívějším postavení jako definitivní kontrolor nemocných, i o ujednání mezi žalovanou a zrušenou nemocenskou pokladnou v S., stačí odkázati na důvody napadeného rozsudku, v nichž bylo podrobně vyloženo, že takové ujednání nebylo prokázáno, že žalovaná nepřevzala žalobce jako definitivního kontrolora, nýbrž že ho přijala teprve od 1. října 1923 do služby jen jako výpomocného kontrolora (za denní mzdu) a že tento nový služební poměr byl v roce 1926 výpovědí zrušen.

Čís. 11765.

Krycí koupě musí býti provedena s péčí řádného obchodníka, takto koupené zboží musí býti týchž vlastností jako zboží objednané, ale nedodané, a za týchž dodacích podmínek.

(Rozh. ze dne 18. června 1932, Rv I 755/31.)

Podle závěrečného listu měla žalovaná firma dodati žalobci, majiteli pily v severních Čechách, dříví slovenského původu, a to 60% smrků a 40% jedlí. Ježto žalovaná zboží včas nedodala, kryl se žalobce koupí 100% smrků z revíru K. v Prusku. Žalobu, již se domáhal žalobce na žalované náhrady škody, procesní soud první stolice zamítl v podstatě z těchto důvodů: Žalobce při krycí koupí musil koupiti totéž, co mu žalovaná měla dodati, totiž smrky a jedle slovenského původu. Že takové dříví nebylo k dostání, žalobce ani netvrdil. Koupil-li však dříví jiného původu a k tomu ještě jen smrky na místě smrků a jedlí, nepředsevzal krycí koupí podle zákona a tato koupě nejde tudíž k tíži žalované. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolací soud souhlasí s právním názorem odvolacího soudu, že výkon krycí koupě byl nesprávný. Takováto koupě, má-li jíti na účet obmeškaného prodávatele, musí býti provedena s péčí řádného obchod-

níka, takto koupené zboží musí býti týchž vlastností, jako zboží objednané, ale nedodané, a za týchž podmínek dodacích. Leč podle zjištění nižších soudů koupil dovolatel v úhradní koupi zboží lepší jakosti, dříví silnější, a to jen smrkové, nikoliv původu slovenského a nikoliv v poměru jedle se smrkem podle uváěrky. Proto neodpovídá koupě ta oněm požadavkům (rozh. čís. 8603 sb. n. s.). Že slovenské dříví v době krycí koupě nebývalo na trhu, dovolatel netvrdí, vymlouvá se jen, že nebyl povinen celé týdny posílati agenty o informaci o slovenském dříví. Výmluva ta jest nevhodná a nenásvědčuje povinné péči řádného obchodníka, ano jest obecně známo, že obchodem se slovenským dřívím se zabývá celá řada firem v Čechách, že je i bursa toho zboží, a bylo proto zboží dosažitelné po snadno proveditelné informaci.

Čís. 11766.

Byl-li prozatímní zřízenec školní obce propuštěn ze služeb na dočasně opatření ministerstva školství podle § 14 zákona ze dne 24. července 1919, čís. 462 sb. z. a n., nemůže na školní obci požadovati náhradu škody z důvodu, že v podmínkách konkursu nebylo uvedeno, že při obsazení místa přísluší přednost legionářům.

(Rozh. ze dne 18. června 1932, Rv I 762/31.)

Na základě konkursu propůjčila žalovaná školní obec žalobci místo školníka. Ke stížnosti legionáře P-a ministerstvo školství a národní osvěty prohlásilo podle § 14 zákona ze dne 24. července 1919, čís. 462 sb. z. a n., propůjčení místa školníka žalobci za neplatné. Žalobě, již se domáhal žalobce na žalované školní obci náhrady škody, *p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e* vyhověl, *o d v o l a c í s o u d* žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatel dovozuje, že žalovaná jest povinna nahraditi mu škodu, která prý mu vznikla tím, že služební smlouva ujednaná mezi ním a žalovanou byla ministerstvem školství zrušena, čímž se stalo, že přišel o požitky s propůjčeným místem spojené o ocitl se bez prostředků, nemaje možnosti, by se postaral včas o jiné místo a o výdělek. Zavinění žalované školní obce spatřuje dovolatel v tom, že při obsazení místa provisorního školníka nedbala předpisů zákona ze dne 24. července 1919, čís. 462 sb. z. a n., a stanovila podmínky konkursu neúplně. Pokud lze seznati z jeho vývodů, vidí dovolatel nedbání předpisů zákona čís. 462/1919 sb. z. a n. žalovanou školní obcí v tom, že v podmínkách konkursu nebylo uvedeno, že při obsazení místa školníka přísluší přednost legionářům. Leč v § 9 uvedeného zákona jest úřadům, ústavům nebo závodům, jimž přísluší právo obsazovati místa uvedená v § 4 a) a b) a § 5, uloženo za povinnost jen, by místo veřejně vyhlásily, vyměřily k podání žádosti přiměřenou lhůtu a zpravily o něm ministerstvo národní obrany. Že se žalovaná školní obec podle toho nezachovala, žalobce ani netvrdil. Jinak není obsah veřejného konkursu na